

Device drivere în Linux

Device driverele în UNIX se împart în două categorii, ierarhie făcută după viteză, volumul și modul de organizare a datelor ce trebuie transferate de la dispozitiv către sistem și invers:

- de tip caracter: dispozitive lente, care gestionează un volum mic de date, iar accesul la date nu necesită operații de căutare prea frecvente.
Ex: tastatura, mouse-ul, placa de sunet, joystick-ul.
- de tip bloc: datele sunt organizate pe blocuri, iar volumul fiind mare operațiile de căutare sunt des folosite.
Ex: hard disk-urile, cdrom-urile, ram discurile, unitățile de bandă magnetică.

Cele două tipuri de device drivere se apelează în mod diferit. Dacă pentru dispozitivele de tip caracter apelurile de sistem ajung direct la device drivere, în cazul dispozitivelor de tip bloc device driverele nu lucrează direct cu apelurile de sistem. Diferența este dată de interpunerea subsistemului de gestiune a fișierelor. Rolul acestuia este de a pregăti device driverului resursele necesare (buffer), de a menține în buffer cache datele recent citite și de a reordona operațiile de citire și scriere din motive de performanță.

Identificarea în UNIX a dispozitivelor se face cu ajutorul identificatorului. Acesta se alocă atât static cât și dinamic, și este alcătuit din două părți: **major** și **minor**. Astfel se identifică mai întâi (prin major) tipul driverului prezent iar, prin minor, fiecare tip de dispozitiv deservit de acesta.

Device drivere de tip caracter

Device driverele de tip caracter primesc nealterate apelurile de sistem efectuate de utilizatori asupra fișierelor speciale. Deci, pentru a implementa un device driver, vor trebui implementate apelurile de sistem de lucru cu fișiere: open, close, read, write, lseek, mmap, etc.

Structurile inode și file

Un *inode* identifică în mod unic un fișier într-un sistem de fișiere. Acesta reprezintă un fișier având ca atribute dimensiunea, drepturile și timpii asociați. Structura *file* se apropie mai mult de punctul de vedere al utilizatorului în ceea ce privește un fișier, lucru regăsit și din atribute: inode-ul, numele, posibilități de deschidere.

Ca drivere cele doua structuri au intotdeauna modalitati standard de folosire: inode-ul se foloseste pentru a identifica majorul si minorul, iar filepul se foloseste pentru a identifica flag-urile cu care a fost deschis fisierul dar si pentru a memora si accesa mai tarziu date private.

Atunci când se creează un dispozitiv de tip caracter se recomandă crearea unei structuri care să conțină informații despre dispozitivul dat, informații utilizate în cadrul modulului, si anume „struct cdev” .

Accesul la spațiul de adresă al procesului

Un dispozitiv este interfața de comunicație între o aplicație și hardware, astfel vor trebui accesate date din user-space. Accesarea însă nu se poate face direct, folosindu-se pentru aceasta funcții speciale.

Operații implementate de device drivere de tip caracter

Open si Close

Funcțiile „open” si „close” realizeaza initializarea unui dispozitiv respectiv eliberarea resurselor specifice acestuia. O problemă care apare la implementarea funcției „open” este controlul accesului. Uneori este necesar ca un dispozitiv să fie deschis o singură dată la un moment dat; mai exact, nu se permite al doilea „open” înainte de „close”.

Read si Write

Funcțiile „read” si „write” sunt folosite pentru transferul datelor între dispozitiv si user-space. „Read” citește datele de la dispozitiv și le transferă în user-space, în timp ce „write” citește datele din user-space și le scrie pe dispozitiv. Se primește ca parametru un buffer reprezentand un pointer in user-space, motiv pentru care este necesară folosirea funcțiilor „copy_to_user” sau „copy_from_user”. Valoarea întoarsă este numărul de octeți scriși sau citiți. Dacă valoarea întoarsă este mai mică decât parametrul size (numărul de octeți ceruți), înseamnă ca s-a realizat un transfer parțial. In cazul in care rezultatul nu este cel dorit aplicatia apeleaza functia pana cand se transferă numărul de date cerut.

Ioctl

Ofera posibilitatea de a realiza anumite operatii de control asupra dispozitivului fizic. Valoarea trimisă ca parametru reprezintă valoarea transmisă din user-space. Inainte de a implementa functia se aleg numerele ce corespund comenzilor.

Sincronizare - cozi de așteptare

Cozile de așteptare sunt extrem de utile în probleme de sincronizare. În Linux, o coadă de așteptare este o listă în care sunt trecute procesele care așteaptă un anumit eveniment.

Device drivere în Windows

Windows preia modelul I/O folosit de VMS. Acest model folosește pachete numite I/O Request Packets (IRP). Drivererele primesc pachetele cu ajutorul rutinelor de dispatch. Astfel cererea se poate rezolva imediat, poate fi pusă în așteptare sau driverul o poate trimite următorului device driver din stivă.

Accesul la spațiul de adresă al procesului

Relativ la transferul datelor între user-space și kernel-space se folosesc 2 abordări: BUFFERED I/O (managerul alocă un buffer în kernel-space) și DIRECT I/O.

Structuri de date importante

Fiecarui driver îi corespunde un obiect driver (DRIVER_OBJECT). Unui driver îi pot corespunde mai multe dispozitive descrise printr-un DEVICE_OBJECT.

Obiectul DRIVER_OBJECT conține câteva câmpuri importante: DriverUnload (pentru funcția de unload a modulului), DeviceObject (lista dispozitivelor asociate driverului)

Obiectul `DEVICE_OBJECT` are urmatoarele campuri importante :
`DeviceExtension`(bloc de memorie alocata de I/O manager la inregistrare), `Flags`
(specifica strategia de transfer a datelor : `buffered` sau `direct`).

I/O Request Packet (IRP)

Un IRP este o structura alocata din memorie si e format din header si informatii pentru fiecare driver.

Campuri din header accesibile driverelor:

- 1.`IoStatus` : contine campuri ce trebuie completate de driver la terminarea operatiei: `STATUS_SUCCES` sau codul de eroare si numarul de octeti transferati in caz de succes.
- 2.`Associated Irp.SystemBuffer`: pointer catre buffer (daca se foloseste buffer)
- 3.`MdlAddress`: pointer folosit pentru maparea bufferului din user-space in kernel-space.
- 4.`UserBuffer`: pointer catre bufferul din user-space

Dupa header sunt plasate informatii pentru driverele din stiva. Functia `IoGetCurrentIrpStackLocation` e folosita pentru a afla informatiile adresate driverului curent si returneaza o structura `IO_STACK_LOCATION`, cu urmatoarele campuri :

1. `MajorFunction` - identifica tipul operatiei
2. `Parameters` - uniune cu parametri pentru cereri:
`Read` (`ByteOffset`-offsetul de la care se realizeaza citirea, `Length`-numarul de octeti cititi), `Write`(`ByteOffset`-offsetul de la care se realizeaza scrierea, `Length`-numarul de octeti scrisi), `DeviceIoControl` (`IoControlCode`-codul de control pentru ioctl, `InputBufferLength`-dimensiunea bufferului de intrare, `OutputBufferLength`-dimensiunea bufferului de iesire)
3. `DeviceObject` - identifica device-ul
4. `FileObject`- identifica fisierul pe care se face operatia

Înregistrarea și deînregistrarea dispozitivelor

In rutina `DriverEntry` driverul trebuie sa detecteze dispozitivele fizice din sistem si sa le anunte acestuia cu ajutorul functiei `IoCreateDevice`:

```
NTSTATUS IoCreateDevice(PDRIVER_OBJECT DriverObject,
```

```
ULONG DeviceExtensionSize,
```

```
PUNICODE_STRING DeviceName,  
DEVICE_TYPE DeviceType,  
LONG DeviceCharacteristics,  
BOOLEAN Exclusive,  
PDEVICE_OBJECT *DeviceObject);
```

Funcții de dispatch

Pentru ca sistemul sa stie ce functii sa apeleze in caz de o cerere din user space, driverul trebuie sa inregistreze una sau mai multe functii de dispatch.

Open si Close

La deschiderea si inchiderea dispozitivului se vor apela functii asociate cererilor de tip IRP_MJ_CREATE, IRP_MJ_CLOSE.

Aceste rutine sunt folosite de device driver pentru a initializa hardwareul, a aloca buffere si a initia alte actiuni administrative.

Read si Write

Sunt tratate de cererile de tip IRP_MJ_READ si IRP_MJ_WRITE, device driverele pregatind in aceste rutine hardware-ul.

Ioctl

Apelul de genul DeviceIoControl reprezinta echivalentul Ioctl din Unix, functia care se foloseste de acest apel fiind asociata cu IRP_MJ_CONTROL.

Codul operatiei este dat de un numar pe 32 de biti, in care se codifica informatii despre apelul Ioctl.

Cleanup

Reprezinta o functie asociata cu IRP_MJ_CLEANUP si se apeleaza atunci cand un proces renunta la o cerere.

Sincronizare – evenimente

Pentru realizarea sincronizarii intre thread-uri exista obiecte de sincronizare (KEVENT, KSEMAPHORE, KMUTEX, KTIMER, KTHREAD). In orice moment, aceste momente se pot afla in una din starile „signaled” sau

„not-signaled”, iar prin apelarea unei functii se poate ca un thread sa poata astepta ca un astfel de obiect sa ajunga in starea „signaled”.

KEVENT-ul reprezinta un eveniment Kernel si este de doua tipuri:

-eveniment de notificare – evenimentul trecut in starea „signaled” ramane in aceasta pana cand este resetat in mod explicit. In plus toate thread-urile care asteapta la acest eveniment sunt eliberate.

-eveniment de sincronizare – evenimentul trece automat in starea „not-signaled” cand un thread este eliberat.